

ชั่วโมง

...ผมถนัดสอนเด็กโต ช่วงม.๖ จนถึงคนทำงานเลย ถ้าเด็กกว่านี้จะไม่เหมาะ เพราะผมเหมือนรู้เยอะ อยากพูดเยอะ ถ้าเด็กเกินไปก็จะรับไม่ไหว

...ราคาค่าสอน น้องม.๕ ๒๕๐ บาทต่อชั่วโมง น้องม.๖ ดิดสอบเข้า ๓๐๐ บาทต่อชั่วโมง เด็กมหาวิทยาลัย ๓๕๐ บาทต่อชั่วโมง คนทำงานประมาณ ๓๕๐-๔๐๐ บาทต่อชั่วโมง

...ซึ่งรายได้ต่อเดือนก็จะพอแค่ค่าใช้จ่ายรายเดือนของผม และส่งกลับไปให้พ่อแม่ที่บ้านด้วย เพราะพ่อแม่ต้องส่งน้องเรียนอีก ๒ คน (เอกรินทร์ และบุษรา แก่นเมือง)

...แล้วปีนียงพาราคาตก ฝนก็ตกตลอด ทำให้กรีดยางไม่ได้ มีบางเดือนพ่อแม่แทบไม่ได้กรีดยางเลย พ่อแม่ก็ไม่รู้จะเอาเงินมาจากไหนให้น้องไปเรียน ผมก็ต้องหาเงินส่งไปให้ที่บ้าน

...ส่วนค่าเทอมผมก็ทำเรื่องขออนุญาตกับทางมหาวิทยาลัย ซึ่งผมก็ได้ทุนนั้นก็ช่วยแบ่งเบาภาระพ่อแม่ไปเยอะเลยครับ

...เงินเหลือเก็บก็เอาไปซื้อหนังสืออ่าน ผมชอบซื้อหนังสือมือสองที่จตุจักร

เล่มละ ๒๐-๓๐ บาท เนื้อหาแน่นเหมือนเดิมครับ

...เริ่มออกไปกินข้าวไปเที่ยวกับเพื่อนได้บ้าง เริ่มเข้าสังคมมากขึ้น แต่ก็ยังต้องประหยัด

...ถ้าถามว่าสิ่งไหนที่ผมเสียใจมากที่สุดในการเรียนที่อักษรศาสตร์ จุฬาฯ ผมบอกเลยว่าเป็นการที่ผมไม่ได้อ่านหนังสือเต็มที่นี้แหละ

...แต่ก็ไม่ได้เสียใจมาก เข้าใจดีว่าสถานการณ์ของเราเป็นอย่างไร เราก็ต้องรักษาสมาคมของตัวเองให้ได้”

นอกจากกำแพงชีวิตที่เกิดจากสถานะทางการเงินของครอบครัวที่ไม่ค่อยเอื้อให้เขาได้ศึกษาหาความรู้วิชาการด้านภาษาศาสตร์ที่เขารัก และถนัดอย่างเต็มที่แล้ว

การเจ็บป่วยทางร่างกายอันเนื่องมาจากความผิดปกติของยีน ก็ตั้งป้อมเป็นกำแพงหนาที่บั่นทอนอีกชั้น ให้ต้องยากเย็นแสนเข็ญเข้าไปอีก

“ปัญหาสุขภาพที่ผมมีมาโดยตลอดคือเป็นคนสายตาสั้นมาก ๑,๔๐๐ ครับ เลนส์แว่นของผมหนาเป็นแก้วเลยครับ ไปไหนก็มีแต่คนทักว่าแว่นหนามาก

...พยายามรักษามาแล้วหลายที่หลายหมอแล้ว ที่ว่าดีที่สุดในจังหวัด ก็ไปมาแล้ว แต่ก็ไม่หาย

...ตอนเด็กๆเวลาเรียนหนังสือ ครูจะยกโต๊ะผมไปวางติดกับกระดานดำ

...เวลาอ่านหนังสือ ก็อ่านแบบหน้าติดหนังสือเลย

...พอมาเรียนที่จุฬาฯ อาจารย์ท่านใส่ใจผมมาก ท่านขยายตัวอักษรในข้อสอบผมให้ใหญ่กว่าปรกติ ทำสำหรับผมโดยเฉพาะเลย ผมประทับใจเลยครับ

...สาเหตุของการป่วยที่เข้าใจผิดมาตลอดคือ ตอนเด็กๆผมเคยเป็นลมชัก คุณหมอก็คาดว่าอาจจะมึนต่อเส้นประสาทตา

...แต่เพิ่งมารู้ตอนอยู่จุฬาฯว่าความจริงแล้ว เกิดจากความผิดปกติของยีน ซึ่งเหตุการณ์ที่ทำให้ผมรู้ เกิดขึ้นช่วงปี ๑ เทอม ๒

...เย็นวันนั้นพ่อผมกลับไปถึงหอก็รู้สึกแน่นหน้าอก แล้วก็ล้มฟุบในห้องน้ำ เพื่อนพาส่งโรงพยาบาลจุฬาฯ

...คุณหมอทำการผ่าตัดลิ้นหัวใจให้ เพราะแรงดันเลือดที่ออกมาจากเส้นเลือดที่ขาด มันไปโดนลิ้นหัวใจ ทำให้เสียหาย

ริ